

INDEX

Δ

- Δαιμονῶν**, furere I, 1, 9. *Ern.*
Δαιμόνιον est, auctore Aristotele *Rhet.* II, 23. ἢ δὲν ἄλλ' ἢ θεὸς ἢ θεῶν ἔργον. Hinc est deus I, 1, 1: I, 4, 10: IV, 3, 14. 15: genius I, 1, 2. 4: IV, 8, 1. 5. Res divina, seu physica, s. naturalis I, 1, 12: diuinum, a deo profectum, quod fit vi diuina I, 1, 9: prouidentia diuina I, 4, 2: impedimentum diuinitus obiectum I, 3, 5.
Δαιμόνιε, I, 2, 58. est vox compellantis, et tam blandientis quidem quam irascentis. *Ern.*
Δαμάζειν, domare IV, 1, 3.
Δανείζω, mutuum do. δανείζομαι, mutuam sumo II, 7, 2. *Ern.*
Δαπανηρὸς, sumtuosus II, 6, 2.
Δαφιλῶς ζῆν, oripare, laute vivere II, 7, 6. *Ern.*
Δε̄ seruit interrogatori II, 1, 26: II, 9, 2: III, 9, 13: pro γὰρ, III, 6, 14.
Δεῖν τινος, requirere aliquid IV, 2, 10. δεῖ μοι τινος, egeo re II, 6, 29: ὀλίγη δεῖν, prope III, 10, 13: δέοντα πράττειν φίλῳ, officium praestare, prodesse amicis II, 6, 1.
Δειδίσσομαι, I, 2, 58 timeo. *Ern.*
Δεικνύειν, III, 5, 21. artis suae specimen edere. *Ern.*
Δεινός τι, qui in aliqua re est multus, aut excellit I, 2, 46: δεινότατον ἑαυτῷ εἶναι se ipsum in re aliqua superare *ibid.* Herodoto est familiare ἀμείνων αὐτὸς ἑαυτῷ. δεινὸν ἂν εἶη, indignum, mirum id esset IV, 2, 14: δεινὸς συνάγειν εἰς κηδείαν, aptus ad conciliandum II, 6, 36. *Ern.*
Δεινός, timendus I, 1, 14: vim animum commouendi et terrendi habens IV, 6, 10. 11: periculofus, I, 3, 12. 13: τὰ δεινὰ, pericula III, 9, 1.
Δειπνίζεισθαι τινά, coena aliquem excipere, in coena apponere aliquid alicui cum accusat. rei I, 3, 7.
Δελεάζεσθαι vid. γαστήρ.
Δενδροκοπεῖν, arbores caedere II, 1, 13.
Δέομαι, IV, 2, 11 exopto, exopto, ut scientiam alicuius artis. *Ern.*
Δέχεσθαι, appetere I, 2, 4.
Δῆ 1) pro ἤδη, II, 1, 21 δὴ καὶ etiamnum. 2) igitur I, 2, 12. 31. 41: II, 5, 2: III, 8, 2: adeo, v. n. II, 1, 24: seruit repetitioni, I, 2, 56. 58. 3) certe, quidem, v. n. I, 5, 1: II, 6, 20: III, 5, 11. Τί δήποτε, quid tandem I, 1, 1: III, 2, 2. Δῆπερ, nimirum, vero, sane I, 2, 41: III, 3, 9 etc. Οὐ δῆτα, nullo modo II, 2, 9: 6, 1. 16: IV, 2, 15.
Δήλια, τὰ, solemnia, quorum causa Θεωρίαν Athenienses in insulam Delum mittebant, vnde illi ipsi Θεωραὶ etiam Δηλιασταὶ nominabantur IV, 8, 2. *Ern.*
Δῆλος c. partic. manifestum est, eum etc. I, 1, 2: III, 3, 10. sed seq. ὅτι IV, 2, 21.
Δηλῶν, ἐδήλωσε, res declarauit v. n. I, 2, 32.
Δημηγορία, concio, oratio in concione IV, 2, 3.
Δημηγορεῖν, concionari III, 6, 1.
Δημηγορικὸς, verba faciendi coram populo peritus I, 2, 48. δημηγόροι II, 6, 15. sunt oratores. sic coniunguntur tanquam synonyma ap. Aelian. V. H. IX, 19. δημηγόροι καὶ ῥήτορες. *Ern.*
Δημίουργος, orifex I, 4, 7.
Δημοκρατία quid v. IV, 6, 12.
Δημόσιος, publicus. τῶν δημοσίων ἐπιμελεσθαι, curare res ciuitatis II, 8, 4: δημοσία, publice, instituto et auctoritate ciuitatis III, 12, 5: δημοσία ἀποθνήσκειν, supplicio publice affectum mori IV, 8, 2.
Δημότης, plebeius I, 2, 58. δημοτικὸς, popularis, facilis I, 2, 60. *Ern.*
Δῆν, vastare III, 5, 4.
Διὰ χρόνον, sc. πολλῶν, longo ex interuallo temporis II, 8, 1: IV, 4, 5: δι' ἑαυτῶν, suo ipsorum nutu et arbitrio I, 2, 14. Seruit periphrasi genit. αἱ διὰ τῆ σώματος ἡδοναί, corporis voluptates I, 5, 6: II, 6, 5: IV, 5, 3. Intelligitur in τὰ τοιαῦτα, itaque II, 5, 5:
Διαβάλλω